ი. სტალინი

ლენინიზმის საკითხები

მეთორმეტე გამოცემა

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

სსაკ. კ. ა. (გ) ც. კ-თან არსებული მარქს-ენგელს-ლენინის
ინსტიტუტის საქართველოს ფილიალი

თბილისი

ი. სტალინი

ლენინიზმის საკითხები

თარგმანი
მეთერთმეტე რუსული გამოცემიდან

სახელმწიფო გამომცემლობა
პოლიტიკური ლიტერატურის სექტორი
1 9 5 1

ოქტომბრის რევოლუციის საერთაშორისო ხასიათი

ოქტომბრის ათი წლისთავისათვის

ოქტომბრის რევოლუცია არ შეიძლება ჩაითვალოს მხოლოდ რევოლუციად «ნაციონალურ ჩარჩოებში». იგი, უწინარეს ყოვლისა, არის ინტერნაციონალური, მსოფლიო ხასიათის რევოლუცია, ვინაიდან ის ნიშნავს ძირეულ მობრუნებას კაცობრიობის მსოფლიო ისტორიაში ძველი, კაპიტალისტური სამყაროდან ახალი, სოციალისტური სამყაროსაკენ.

რევოლუციები წარსულში ჩვეულებრივ იმით თავდებოდა, რომ მმართველობის საჭესთან ექსპლოატატორთა ერთ ჯგუფს ცვლიდა ექსპლოატატორთა მეორე ჯგუფი. ექსპლოატატორები იცვლებოდნენ, ექსპლოატაცია რჩებოდა. ასე იყო მონების განმათავისუფლებელ მოძრაობათა დროს. ასე იყო ყმების აჯანყებათა პერიოდში. ასე იყო ცნობილი «დიდი» რევოლუციების დროს ინგლისში, საფრანგეთში, გერმანიაში. მე არ ვლაპარაკობ პარიზის კომუნაზე, რომელიც იყო პროლეტარიატის პირველი, სახელოვანი, გმირული, მაგრამ მაინც წარუმატებელი ცდა — შეებრუნებინა ისტორია კაპიტალიზმის წინააღმდეგ.

ოქტომბრის რევოლუცია ამ რევოლუციებისაგან **პრინციპულად** განსხვავდება. იგი თავის მიზნად ისახავს არა ექსპლოატაციის ერთი ფორმის შეცვლას ექსპლოატაციის მეორე ფორმით, ექსპლოატატორთა ერთი ჯგუფისა — ექსპლოატატორთა მეორე ჯგუფით, არამედ ადამიანის მიერ ადამიანის ყოველგვარი ექსპლოატაციის მოსპობას, ყველა და ყოველგვარი ექსპლოატატორული ჯგუფის მოსპობას, პროლეტარიატის დიქტატურის დამყარებას, დღემდე არსებულ ყველა ჩაგრულ კლასთა შორის ყველაზე რევოლუციური კლასის ძალაუფლების დამყარებას, ახალი უკლასო სოციალისტური საზოგადოების ორგანიზაციას.

სწორედ ამიტომ ოქტომბრის რევოლუციის **გამარჯვება** ნიშნავს ძირეულ გარდატეხას კაცობრიობის ისტორიაში, ძირეულ გარდატეხას მსოფლიო კაპიტალიზმის ისტორიულ ბედში, ძირეულ გარდატე-

ხას მსოფლიო პროლეტარიატის განმათავისუფლებელ მოძრაობაში, ძირეულ გარდატეხას მთელი მსოფლიოს ექსპლოატირებული მასების ბრძოლის წესებსა და ორგანიზაციის ფორმებში, ყოფაცხოვრებასა და ტრადიციებში, კულტურასა და იდეოლოგიაში.

ამაშია იმის საფუძველი, რომ ოქტომბრის რევოლუცია არის ინტერნაციონალური, მსოფლიო ხასიათის რევოლუცია.

ამაშივეა იმ ღრმა სიმპათიის ფესვები, რომელსაც გრძნობენ ოქტომბრის რევოლუციისადმი ყველა ქვეყნის ჩაგრული კლასები, რადგან მასში ხედავენ თავიანთი განთავისუფლების საწინდარს.

შეიძლებოდა აღგვეწერა მთელი რიგი ძირითადი საკითხები, რომელთა ხაზითაც მიიმართება ოქტომბრის რევოლუციის ზემოქმედება რევოლუციური მოძრაობის განვითარებაზე მთელ მსოფლიოში.

1. ოქტომბრის რევოლუცია შესანიშნავია, უწინარეს ყოვლისა, იმით, რომ მან გაარღვია მსოფლიო იმპერიალიზმის ფრონტი, დაამხო იმპერიალისტური ბურჟუაზია ერთ-ერთ ყველაზე დიდ კაპიტალისტურ ქვეყანაში და ხელისუფლების სათავეში დააყენა სოციალისტური პროლეტარიატი.

დაჩირავებულთა კლასი, დევნილთა კლასი, ჩაგრულთა და ექსპლოატირებულთა კლასი კაცობრიობის ისტორიაში **პირველად** ამაღლდა **გაბატონებული** კლასის მდგომარეობამდე და თავისი მაგალითით ალაფრთოვანებს ყველა ქვეყნის პროლეტარებს.

ეს ნიშნავს, რომ ოქტომბრის რევოლუციამ **დასაბამი მისცა** ახალ ეპოქას, **პროლეტარული** რევოლუციების ეპოქას **იმპერიალიზმის** ქვეყნებში.

მან ჩამოართვა წარმოების იარაღები და საშუალებანი მემამულეებსა და კაპიტალისტებს, გადააქცია ისინი საზოგადოებრივ საკუთრებად და, ამრიგად, დაუპირისპირა ბურჟუაზიულ საკუთრებას სოციალისტური საკუთრება. ამით მან ამხილა კაპიტალისტების სიცრუე იმის შესახებ, რომ ბურჟუაზიული საკუთრება ხელუხლებელი, წმიდათა-წმიდა, მარადიულია.

მან ძალაუფლება გამოსტაცა ბურჟუაზიას, ჩამოართვა ბურჟუაზიას პოლიტიკური უფლებები, დაამსხვრია ბურჟუაზიული სახელმწიფო აპარატი, გადასცა ძალაუფლება საბჭოებს და, ამრიგად, დაუპირისპირა ბურჟუაზიულ პარლამენტარიზმს, როგორც **კაპიტალისტურ** დემოკრატიას, საბჭოების სოციალისტური ძალაუფლება, როგორც **პროლეტარული** დემოკრატია. ლაფარგი მართალი იყო, როდესაც იგი ჯერ კიდევ 1887 წელს ამბობდა, რომ რევოლუციის მეორე დღეს «ყველა ყოფილ კაპიტალისტს ჩამოერთმევა საარჩევნო უფლებები».

ამით ოქტომბრის რევოლუციამ ამხილა სოციალ-დემოკრატების სიცრუე იმის შესახებ, რომ ახლა შესაძლებელია მშვიდობიანი გადასვლა სოციალიზმზე, ბურჟუაზიული პარლამენტარიზმის საშუალებითო.

მაგრამ ოქტომბრის რევოლუცია ამაზე არ შეჩერებულა და ვერც შეჩერდებოდა. დაამსხვრია რა ძველი, ბურჟუაზიული, მან დაიწყო ახალის, სოციალისტურის შენება. ოქტომბრის რევოლუციის ათი წელი არის პარტიის, პროფკავშირების, საბჭოების, კოოპერაციის, კულტურული ორგანიზაციების, ტრანსპორტის, მრეწველობის, წითელი არმიის მშენებლობის ათი წელი. სსრ კავშირში სოციალიზმის უეჭველმა წარმატებებმა მშენებლობის ფრონტზე თვალსაჩინოდ დაგვანახეს, რომ პროლეტარიატს **შეუძლია** წარმატებით მართოს ქვეყანა **უბურჟუაზიოდ** და ბურჟუაზიის **წინააღმდეგ**, რომ მას **შეუძლია** წარმატებით აშენოს მრეწველობა **უბურჟუაზიოდ** და ბურჟუაზიის **წინააღმდეგ**, რომ მას **შეუძლია** წარმატებით უხელმძღვანელოს მთელ სახალხო მეურნეობას **უბურჟუაზიოდ** და ბურჟუაზიის **წინააღმდეგ**, რომ მას **შეუძლია** წარმატებით აშენოს სოციალიზმი, კაპიტალისტური გარემოცვის მიუხედავად.

ძველი «თეორია» იმის შესახებ, რომ ექსპლოატირებულთ არ შეუძლიათ არსებობა უექსპლოატატორებოდ, ისე როგორც თავს და სხეულის სხვა ნაწილებს არ შეუძლიათ არსებობა უკუჭოდ, — არ არის მარტო ძველ ისტორიაში ცნობილი რომაელი სენატორის, მენენიუს აგრიპას კუთვნილება. ეს «თეორია» ახლა წარმოადგენს საერთოდ სოციალ-დემოკრატიის პოლიტიკური «ფილოსოფიის», განსაკუთრებით კი — იმპერიალისტურ ბურჟუაზიასთან **კოალიციის** სოციალ-დემოკრატიული პოლიტიკის ქვაკუთხედს. ეს «თეორია», რომელმაც ცრურწმენის ხასიათი მიიღო, წარმოადგენს ახლა ერთ-ერთ უაღრესად სერიოზულ დაბრკოლებას კაპიტალისტური ქვეყნების პროლეტარიატის გარევოლუციურების გზაზე. ოქტომბრის რევოლუციის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი შედეგია ის ფაქტი, რომ მან სასიკვდილო ლახვარი ჩასცა ამ ყალბ «თეორიას».

განა საჭიროა კიდევ იმის მტკიცება, რომ ოქტომბრის რევოლუციის ამ და ამგვარ შედეგებს არ შეეძლოთ არ მოეხდინათ და არც შეუძლიათ არ მოახდინონ სერიოზული გავლენა მუშათა კლასის რევოლუციურ მოძრაობაზე კაპიტალისტურ ქვეყნებში?

ისეთი საყოველთაოდ ცნობილი ფაქტები, როგორიცაა კომუნიზმის უფრო და უფრო ზრდა კაპიტალისტურ ქვეყნებში, ყველა ქვეყნის პროლეტარების სიმპათიის ზრდა სსრ კავშირის მუშათა კლასისადმი, დასასრულ, მუშათა დელეგაციების მოზღვავება საბჭოების

ქვეყანაში, უდავოდ მეტყველებენ იმას, რომ ოქტომბრის რევოლუციის მიერ გადასროლილი თესლი უკვე იწყებს ნაყოფის მოცემას.

2. ოქტომბრის რევოლუციამ შეარყია იმპერიალიზმი არა მარტო მისი ბატონობის ცენტრებში, არა მარტო «მეტროპოლიებში». მან ლახვარი ჩასცა აგრეთვე იმპერიალიზმის ზურგს, მის პერიფერიებს, ძარი გამოუთხარა იმპერიალიზმის ბატონობას კოლონიურ და დამოკიდებულ ქვეყნებში.

დაამხო რა მემამულეები და კაპიტალისტები, ოქტომბრის რევოლუციამ დაამსხვრია ნაციონალურ-კოლონიური ჩაგვრის ბორკილები და გაათავისუფლა მისგან უზარმაზარი სახელმწიფოს ყველა ჩაგრული ხალხი უკლებლივ. პროლეტარიატს არ შეუძლია გაითავისუფლოს თავი ისე, რომ არ გაათავისუფლოს ჩაგრული ხალხები. ოქტომბრის რევოლუციის დამახასიათებელ თვისებას წარმოადგენს ის ფაქტი, რომ მან სსრ კავშირში ეს ნაციონალურ-კოლონიური რევოლუციები ჩაატარა არა ნაციონალური მტრობისა და ერთა შორის შეტაკებათა დროშით, არამედ სსრ კავშირის ხალხთა მუშებისა და გლეხების ურთიერთნდობისა და ძმური დაახლოების დროშით, არა **ნაციონალიზმის** გულისათვის, არამედ **ინტერნაციონალიზმის** გულისათვის.

სწორედ იმიტომ, რომ ჩვენში ნაციონალურ-კოლონიური რევოლუციები მოხდა პროლეტარიატის ხელმძღვანელობით და ინტერნაციონალიზმის დროშით, სწორედ ამიტომ ხალხნი-პარიები, ხალხნი-მონები კაცობრიობის ისტორიაში **პირველად** ამაღლდნენ **ნამდვილად** თავისუფალ და **ნამდვილად** თანასწორ ხალხთა მდგომარეობამდე და თავიანთი მაგალითით აღაფრთოვანებენ მთელი მსოფლიოს ჩაგრულ ხალხებს.

ეს ნიშნავს, რომ ოქტომბრის რევოლუციამ **დასაბამი მისცა** ახალ ეპოქას, **კოლონიური** რევოლუციების ეპოქას, რომლებიც მსოფლიოს **ჩაგრულ ქვეყნებში** ტარდება პროლეტარიატთან **კავშირით,** პროლეტარიატის **ხელმძღვანელობით.**

წინათ «მიღებული იყო» ეფიქრათ, რომ მსოფლიო იმთავითვე გაყოფილია დაბალ და მაღალ რასებად, შავებად და თეთრებად, რომელთაგან პირველნი მოკლებული არიან ცივილიზაციის უნარს და განწირული არიან საიმისოდ, რომ ექსპლოატაციის ობიექტი იყვნენ, ხოლო მეორენი წარმოადგენენ ცივილიზაციის ერთადერთ მატარებელთ, რომელნიც მოწოდებული არიან პირველთა ექსპლოატაციისათვის.

ახლა ეს ლეგენდა დამსხვრეულად და უკუგდებულად უნდა ჩაითვალოს. ოქტომბრის რევოლუციის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი შედეგია ის ფაქტი, რომ მან სასიკვდილო ლახვარი ჩასცა ამ ლეგენდას და საქმით დაგვანახა, რომ განთავისუფლებულ, საბჭოთა განვითარების ფერხულში ჩაბმულ, არაევროპელ ხალხებს შესწევთ უნარი წინ წასწიონ **ნამდვილად** მოწინავე კულტურა და **ნამდვილად** მოწინავე ცივილიზაცია ოდნავადაც არა ნაკლებ, ვიდრე ეს შეუძლიათ ევროპელ ხალხებს.

წინათ «მიღებული იყო» ეფიქრათ, რომ ჩაგრულ ხალხთა განთავისუფლების ერთადერთი მეთოდია **ბურჟუაზიული ნაციონალიზმის** მეთოდი, ერების ერთიმეორისაგან ჩამოცილების მეთოდი, მათი გათიშვის მეთოდი, სხვადასხვა ერთა მშრომელ მასებს შორის ნაციონალური მტრობის გაძლიერების მეთოდი.

ახლა ეს ლეგენდა გაქარწყლებულად უნდა ჩაითვალოს. ოქტომბრის რევოლუციის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი შედეგია ის ფაქტი, რომ მან სასიკვდილო ლახვარი ჩასცა ამ ლეგენდას და საქმით დაგვანახა ჩაგრულ ხალხთა განთავისუფლების **პროლეტარული, ინტერნაციონალური** მეთოდის, როგორც ერთადერთი სწორი მეთოდის, შესაძლებლობა და მიზანშეწონილობა, საქმით დაგვანახა **ნებაყოფლობისა** და **ინტერნაციონალიზმის** საფუძველზე სულ სხვადასხვა ხალხთა მუშებისა და გლეხების **ძმური კავშირის** შესაძლებლობა და მიზანშეწონილობა. არსებობა საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირისა, რომელიც არის პირველსახე ყველა ქვეყნის მშრომელთა მომავალი გაერთიანებისა ერთიან მსოფლიო მეურნეობაში, არ შეიძლება არ წარმოადგენდეს ამის პირდაპირ დამამტკიცებელ საბუთს.

ზედმეტია ლაპარაკი, რომ ოქტომბრის რევოლუციის ამ და ამგვარ შედეგებს არ შეეძლოთ არ მოეხდინათ და არ შეუძლიათ არ მოახდინონ სერიოზული გავლენა რევოლუციურ ძოძრაობაზე კოლონიურ და დამოკიდებულ ქვეყნებში. ისეთი ფაქტები, როგორიც არის ჩაგრულ ხალხთა რევოლუციური მოძრაობის ზრდა ჩინეთში, ინდონეზიაში, ინდოეთში და ა. შ. და ამ ხალხთა სიმპათიების ზრდა სსრ კავშირისადმი, — უდავოდ მეტყველებენ ამას.

კოლონიებისა და დამოკიდებული ქვეყნების უშფოთველი ექსპლოატაციისა და ჩაგვრის ერამ **განვლო.**

დადგა ერა განმათავისუფლებელი რევოლუციებისა კოლონიებსა და დამოკიდებულ ქვეყნებში, ერა ამ ქვეყნების **პროლეტარიატის** გამოღვიძებისა, ერა მისი **ჰეგემონიისა** რევოლუციაში.

3. გადაისროლა რა რევოლუციის თესლი როგორც იმპერიალიზმის ცენტრებში, ისე მის ზურგში, დაასუსტა რა იმპერიალიზმის ძლიერება «მეტროპოლიებში» და შეარყია მისი ბატონობა კოლონიებში, — ოქტომბრის რევოლუციამ ამით კითხვის ქვეშ დააყენა **მთლიანად** მსოფლიო კაპიტალიზმის *თვით* არსებობა.

თუ კაპიტალიზმის სტიქიური განვითარება იმპერიალიზმის პირობებში, — მისი უთანაბრობის გამო, კონფლიქტებისა და საომარი შეტაკებების გარდუვალობის გამო, ბოლოს, უმაგალითო იმპერიალისტური ხოცვა-ჟლეტის გამო, — გადაიზარდა კაპიტალიზმის ლპობისა და კვდომის პროცესად, ოქტომბრის რევოლუციას და მასთან დაკავშირებულს უზარმაზარი ქვეყნის მოწყვეტას კაპიტალიზმის მსოფლიო სისტემისაგან არ შეეძლოთ არ დაეჩქარებინათ ეს პროცესი, თანდათან არ დაერღვიათ მსოფლიო იმპერიალიზმის თვით საფუძვლები.

უფრო მეტიც. ოქტომბრის რევოლუციამ, იმპერიალიზმის შეურყევასთან ერთად, შექმნა პირველი პროლეტარული დიქტატურის სახით მსოფლიო რევოლუციური მოძრაობის მძლავრი და აშკარა **ბაზა**, რომელიც ამ მოძრაობას **არასოდეს არა ჰქონია** წინათ და რომელზეც მას ახლა შეუძლია დაეყრდნოს. მან შექმნა მსოფლიო რევოლუციური მოძრაობის ის მძლავრი და აშკარა **ცენტრი**, რომელიც ამ მოძრაობას **არასოდეს არა ჰქონია** წინათ და რომლის ირგვლივ მას შეუძლია ახლა დაირაზმოს, მოაწყოს **ყველა ქვეყნის პროლეტართა და ჩაგრულ ხალხთა ერთიანი რევოლუციური ფრონტი იმპერიალიზმის წინააღმდეგ.**

ეს ნიშნავს, უწინარეს ყოვლისა, რომ ოქტომბრის რევოლუციამ მსოფლიო კაპიტალიზმს მიაყენა მომაკვდინებელი ჭრილობა, რომლისგანაც იგი ამიერიდან ვერასოდეს ვეღარ გამომრთელდება. სწორედ ამიტომ კაპიტალიზმი ამიერიდან ვერასოდეს ვეღარ დაიბრუნებს იმ «წონასწორობასა» და იმ «სიმყარეს», რაც მას ოქტომბრამდე ჰქონდა.

კაპიტალიზმს შეუძლია ნაწილობრივი სტაბილიზება, მას შეუძლია თავისი წარმოების რაციონალიზაცია, ქვეყნის მმართველობის გადაცემა ფაშიზმისათვის, მუშათა კლასის დროებით შებოჭვა, მაგრამ ის ვერასოდეს ვეღარ დაიბრუნებს იმ «სიმშვიდესა» და იმ «რწმენას», იმ «წონასწორობასა» და იმ «სიმყარეს», რომლითაც მას თავი მოჰქონდა წინათ, ვინაიდან მსოფლიო კაპიტალიზმის კრიზისი განვითარების ისეთ დონემდე მივიდა, როდესაც რევოლუციის ცეცხლმა აუცილებლად უნდა იფეთქოს ხან იმპერიალიზმის ცენტრებში, ხან პერიფერიაში, არარად აქციოს კაპიტალისტური დანაკე-

რები და დღითი-დღე მოაახლოოს კაპიტალიზმის დაცემა. სწორედ ისე, როგორც ეს ცნობილ არაკშია: «კუდს ამოათრევ — ცხვირი ეფლობა, ცხვირს ამოათრევ — კუდი ეფლობა».

მეორეც, ეს ნიშნავს, რომ ოქტომბრის რევოლუციამ გარკვეულ სიმაღლეზე აიყვანა მთელი მსოფლიოს ჩაგრული კლასების ძალა და ხვედრითი წონა, სიმამაცე და საბრძოლო მზადყოფნა, აიძულა გაბატონებული კლასები ანგარიში გაუწიონ მათ, როგორც **ახალ**, სერიოზულ ფაქტორს. ახლა უკვე აღარ შეიძლება მსოფლიოს მშრომელ მასებს უყურონ როგორც «ბრმა ბრბოს», რომელიც ხეტიალობს წყვდიადში და მოკლებულია პერსპექტივებს, ვინაიდან ოქტომბრის რევოლუციამ შექმნა მათთვის შუქურა, რომელიც უნათებს მათ გზას და აძლევს პერსპექტივებს. თუ წინათ არ ყოფილა **საქვეყნო** აშკარა ფორუმი, საიდანაც შეიძლებოდა ჩაგრული კლასების ზრახვათა და მისწრაფებათა დემონსტრირება და გაფორმება, ახლა ასეთი ფორუმი არსებობს პირველი პროლეტარული დიქტატურის სახით.

არა მგონია შეიძლებოდეს იმაში დაეჭვება, რომ ამ ფორუმის მოსპობა დიდი ხნით დაფარავდა «მოწინავე ქვეყნების» საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებას თავშეუკავებელი შავი რეაქციის წყვდიადით. არ შეიძლება იმის უარყოფა, რომ თვით «ბოლშევიკური სახელმწიფოს» არსებობის უბრალო ფაქტი ლაგამს სდებს რეაქციის შავბნელ ძალებს და უადვილებს ჩაგრულ კლასებს თავიანთი განთავისუფლებისათვის ბრძოლას. სწორედ ამით აიხსნება ის მხეცური სიძულვილი, რომელსაც გრძნობენ ყველა ქვეყნის ექსპლოატატორები ბოლშევიკებისადმი.

ისტორია მეორდება, თუმცა ახალ საფუძველზე. როგორც წინათ, **ფეოდალიზმის** დაცემის პერიოდში, სიტყვა «იაკობინელი» საზარელ შიშსა და ზიზღს ჰგვრიდა ყველა ქვეყნის არისტოკრატებს, ისე ახლაც, **კაპიტალიზმის** დაცემის პერიოდში, სიტყვა «ბოლშევიკი» საზარელ შიშსა და ზიზღს ჰგვრის ყველა ქვეყნის ბურჟუაზიას. და, პირიქით, როგორც წინათ პარიზი იყო თავშესაფარი და სკოლა ზეაღმავალი **ბურჟუაზიის** რევოლუციური წარმომადგენლებისათვის, ისე **ახლა** მოსკოვი არის თავშესაფარი და სკოლა ზეაღმავალი **პროლეტარიატის** რევოლუციური წარმომადგენლებისათვის. იაკობინელებისადმი სიძულვილმა ვერ იხსნა ფეოდალიზმი დაღუპვისაგან. განა შეიძლება იმაში დაეჭვება, რომ ბოლშევიკებისადმი სიძულვილი ვერ იხსნის კაპიტალიზმს მისი გარდუვალი დაღუპვისაგან?

კაპიტალიზმის «სიმყარის» ერამ **განვლო** და თან წაიღო ბურჟუაზიული წესწყობილების ურყევლობის ლეგენდა.

დადგა კაპიტალიზმის დამსხვრევის ერა.

4. ოქტომბრის რევოლუცია არ შეიძლება ჩაითვალოს რევოლუციად მხოლოდ ეკონომიურ და საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ურთიერთობათა სფეროში. იგი ამასთან ერთად არის რევოლუცია აზროვნებაში, რევოლუცია მუშათა კლასის იდეოლოგიაში. ოქტომბრის რევოლუცია იშვა და განმტკიცდა მარქსიზმის დროშის ქვეშ, პროლეტარიატის დიქტატურის იდეის დროშის ქვეშ, ლენინიზმის დროშის ქვეშ, ლენინიზმისა, რომელიც არის იმპერიალიზმისა და პროლეტარული რევოლუციების ეპოქის მარქსიზმი. ამიტომ იგი მოასწავებს მარქსიზმის გამარჯვებას: რეფორმიზმზე, ლენინიზმის გამარჯვებას სოციალ-დემოკრატიზმზე, III ინტერნაციონალის გამარჯვებას II ინტერნაციონალზე.

ოქტომბრის რევოლუციამ გაუვალი კვალი გაავლო მარქსიზმსა და სოციალ-დემოკრატიზმს შორის, ლენინიზმის პოლიტიკასა და სოციალ-დემოკრატიზმის პოლიტიკას შორის.

წინათ, **პროლეტარიატის დიქტატურის გამარჯვებამდე,** სოციალ-დემოკრატიას შეეძლო კოხტაობა მარქსიზმის დროშით ისე. რომ არ უარეყო აშკარად პროლეტარიატის დიქტატურის იდეა, მაგრამ არც არაფერი გაეკეთებინა, აბსოლუტურად არაფერი იმისათვის, რომ მოეახლოებინა ამ იდეის განხორციელება, ამასთან გასაგებია, რომ სოციალ-დემოკრატიის ასეთი მოქმედება არ ქმნიდა არავითარ საფრთხეს კაპიტალიზმისათვის. მაშინ, იმ პერიოდში, სოციალ-დემოკრატია ფორმალურად შეერთებული, ან თითქმის შეერთებული იყო მარქსიზმთან.

ახლა, **პროლეტარიატის დიქტატურის გამარჯვების შემდეგ,** როდესაც ყველამ თვალნათლივ დაინახა, **საითკენ** მივყავართ მარქსიზმს და **რას** შეიძლება ნიშნავდეს მისი გამარჯვება, სოციალ-დემოკრატიას უკვე აღარ შეუძლია მარქსიზმის დროშით კოხტაობა, აღარ შეუძლია პროლეტარიატის დიქტატურის იდეასთან კეკლუცობა ისე, რომ არ შექმნას ერთგვარი საფრთხე კაპიტალიზმისათვის. სოციალ-დემოკრატია, რაკი მან დიდი ხანია კავშირი გაწყვიტა მარქსიზმის სულთან, იძულებული შეიქნა გაეწყვიტა კავშირი მარქსიზმის დროშასთანაც, აშკარად და გარკვეულად დადგა მარქსიზმის პირმშოს წინააღმდეგ, ოქტომბრის რევოლუციის წინააღმდეგ, მსოფლიოში პირველი პროლეტარული დიქტატურის წინააღმდეგ.

ახლა ის უნდა გამიჯნოდა, და ნამდვილადაც გაემიჯნა, მარქსიზმს, ვინაიდან ახლანდელ პირობებში არ შეიძლება მარქსისტი უწოდო თავს, თუ აშკარად და თავდადებით **არ უჭერ მხარს მსოფლიოში**

პირველ პროლეტარულ დიქტატურას, თუ არ აწარმოებ რევოლუციურ ბრძოლას საკუთარი ბურჟუაზიის წინააღმდეგ, თუ არ ჰქმნი პირობებს პროლეტარიატის დიქტატურის გამარჯვებისათვის შენს საკუთარ ქვეყანაში.

სოციალ-დემოკრატიასა და მარქსიზმს შორის უფსკრული გაითხარა. ამიერიდან მარქსიზმის **ერთადერთი** მატარებელი და ბურჯი არის ლენინიზმი, კომუნიზმი.

მაგრამ საქმე ამით არ განსაზღვრულა. გამოიჯნა რა სოციალ-დემოკრატია მარქსიზმისაგან, ოქტომბრის რევოლუცია უფრო შორს წავიდა, — მან გადაისროლა სოციალ-დემოკრატია კაპიტალიზმის პირდაპირ დამცველთა, მსოფლიოში პირველი პროლეტარული დიქტატურის **წინააღმდეგ** მებრძოლთა ბანაკში. როდესაც ბატონი ადლერები და ბაუერები, ველსები და ლევები, ლონგეები და ბლიუმები ლანძღავენ «საბჭოთა რეჟიმს» და ხოტბას ასხამენ პარლამენტურ «დემოკრატიას», ამით მათ იმის თქმა სურთ, რომ ისინი იბრძვიან და იბრძოლებენ სსრ კავშირში კაპიტალისტური წესწყობილების აღდგენის **გულისათვის,** «ცივილიზებულ» სახელმწიფოებში კაპიტალისტური მონობის შენარჩუნების **გულისათვის.**

ახლანდელი სოციალ-დემოკრატიზმი კაპიტალიზმის **იდეური დასაყრდენია.** ლენინი ათასჯერ მართალი იყო, როდესაც ამბობდა, რომ ახლანდელი სოციალ-დემოკრატიული პოლიტიკოსები არიან **«ბურჟუაზიის** ნამდვილი **აგენტები მუშათა** მოძრაობაში, კაპიტალისტთა კლასის მუშა-ნოქრები», რომ «სამოქალაქო ომში პროლეტარიატსა და ბურჟუაზიას შორის» ისინი აუცილებლად დადგებიან ««ვერსალელთა» მხარეზე «კომუნარების» წინააღმდეგ».

შეუძლებელია ბოლო მოუღო კაპიტალიზმს, თუ ბოლო არ მოუღე სოციალ-დემოკრატიზმს მუშათა მოძრაობაში. ამიტომ კაპიტალიზმის კვდომის ერა ამასთან ერთად არის მუშათა მოძრაობაში სოციალ-დემოკრატიზმის კვდომის ერა.

ოქტომბრის რევოლუციის უდიდესი მნიშვნელობა, სხვათა შორის, იმაში მდგომარეობს, რომ იგი მოასწავებს ლენინიზმის გარდუვალ გამარჯვებას სოციალ-დემოკრატიზმზე მსოფლიო მუშათა მოძრაობაში.

მუშათა მოძრაობაში II ინტერნაციონალისა და სოციალ-დემოკრატიზმის ბატონობის ერა **დამთავრდა.**

დადგა ლენინიზმისა და III ინტერნაციონალის ბატონობის ერა.

«პრავდა» № 255, 1927 წ. 6 — 7 ნოემბერი.